

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 21 Września v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno —

Dzień 15 września t., jako rocznicę Koronacyi Najjaśniejszego i łaskawie nam panującego MONARCHY, CESARSKI Uniwersytet Wileński obchodził uroczystość. Naprzód z rana Członkowie Uniwersytetu, studenci i licznie zgromadzony lud, znajdowali się w kościele uniwersyteckim *S. Jana* na nabożeństwie, po którym śpiewane było *Te Deum*, z zanieśieniem do Boga najwyższych modłów, za zdrowie i długie lata N. MONARCHY i całej N. JEJEGO Familii: po południu zaś o godzinie 4 było publiczne posiedzenie Uniwersytetu, zaszczycone obecnością JWW. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, Poczt-Dyrektora Litewskiego, oraz licznie zgromadzonych stanu duchownego, wojennego i cywilnego znakomitych gości, które Sprawujący obowiązki Rektora Radca Kollegialny i Kawaler *Pelikan* zagaił przemową, zwracając w niej uwagę młodzieży na niewyczerpaną dobroć N. MONARCHY, jaką darzy we względzie oświecenia narodowego, a stąd na obowiązek wdzięczności, którą okazać, w oczęści przynajmniej, można, przez gorliwość w dalszym czasie służby i pracowitość. Po czym Profesor Zwyczajny Fizyki *Drzewiński* czytał swoją rozprawę o Kamieniach meteorycznych i o przyczynach ich tworzenia się; nakoniec Professor zwyczajny Historii powszechnej *Kukolnik*, czytał w języku rosyjskim własną rozprawę o Przyczynach upadku dawnej Grecyi.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 12 września.

Przy najwyższym reskrypcie pod dniem 30 sierpnia, generał kawaleryi, *Wojnow*, udarowany został brylantowaną ozdobą orderu *S. Alexandra Newskiego*, w nagrodę długiej i odznaczającej się służby, trudów niespracowanych i pieczołowitości, okazanych w zarządzie korpusem gwardyi, zostającym pod jego dowództwem.

Przez najwyższy dyplomata z dnia 30 sierpnia, generał major, *Potapow*, generał deżurny Głównego Sztabu J. C. M., w nagrodę odznaczającej się i niespracowanej gorliwości, mianowany kawalerem orderu *S. Włodzimierza* 2giej klasy.

Przez najwyższe ukazy do Rządzącego Senatu, wydane:

D. 10 sierpnia w *Carstem-Siele*, radca kollegialny, *Xiążę Włodzimierz Dolhorukow*, redaktor gazety przy uniwersytecie moskiewskim, przy zupełnym, na własną prośbę, uwolnieniu ze służby, na ośnowie ukazu z dnia 18 lutego 1762 r., wyniesiony na radcę stanu.

D. 28 sierpnia w *St. Petersburgu*, dyrektor departamentu dróg komunikacyi, radca stanu, *Barejsza*, wyniesiony na rzeczywistego radcę stanu.

D. 30 sierpnia na *Kamiennym-Ostrowiu*, Leib-medyk, rzeczywisty radca stanu, *Riul*, mianowany radcą tajnym.

Tęże daty w *St. Petersburgu*, naczelnik oddziałowy w departamencie inspektorskim głównego sztabu J. C. M. rangi 5tej klasy, *Wasilewicz*, wyniesiony do rangi 4tej klasy.

Tęże daty na *Kamiennym-Ostrowiu*, na przed-

stawienie biskupa kamienieckiego rzymsko-katolickiego, *Mackiwicza*, oficyał konsystorza teyże dyecezyi, prałat *Ignacy Pawłowski*, najmłodszy mianowany biskupem koadjutorem dyecezyi kamienieckiej.

Przez najwyższy ukaz do kapituły orderów, d. 30 sierpnia, na zaświadczenie ministra oświecenia narodowego, o gorliwości odznaczającej się w służbie, dozorca honorowy, szkół powiatu kowieńskiego, *Józef Hrabia Zabiello*, udarowany brylantowanymi znakami orderu *S. Anny* 2giej klasy.

Ukazy Rządzącego Senatu nowo-ogłoszone: D. 18 czerwca 1825 roku, z Igo Departamentu, o zaleceniu 2mu Departamentowi Sądu Głównego Mińskiego i dalszym równym jemu urzędowi, przesyłać do typografii senackiej, dla wydrukowania w gazetach, ogłoszenia o przyznanych aktach wieczystych.

D. 16 lipca 1825 roku, z Igo Departamentu, względem utrzymania kancelaryi sądów powiatowych i grodzkich.

W o ł k o w y s k.

Roku 1825 apryla 16 dnia. My niżej podpisani: Obywatele Powiatu Wołkowyskiego, za wezwaniem JW. Marszałka i Kawalera *Bispinka* do miasta powiatowego zebrani, po spełnieniu czynności w przedmiocie zebrania naszego, zwróciwszy uwagę na spokojny postój żołnierzy 47 Jegierskiego Półku, i łagodne ich z włościanami obycie się, oraz sprawiedliwość Sztab i Ober Oficerów, w przyjacielskich stosunkach z właścicielami majątków, gdzie kwaterują, wszystko to znajdujemy być skutkiem szczególnego przykładu, i dobrego rządzenia Szefa, pomienionego półku JW. Półkownika i Kawalera *Akleczajewa*, któremu chcąc okazać niewygasłą wdzięczność, i te uczucia nasze przenieść do potomności, Postanawiamy: Niniejszy akt w protokole Czynnościów Zgromadzenia Szlacheckiego umieścić, on przez Gazety Kurjera Litewskiego i Ruskiego Inwalida ogłosić, a dla żołnierzy tegoż półku, na zbliżające się święta ofiarujemy czterdzieście sztuk rogatego bydła i tysiąc garcy wódki. Zakomunikowanie niniejszego postanowienia JW. Półkownikowi i Kawalerowi *Akleczajewowi*, oraz ogłoszenie onego przez Gazety, troskliwości JW. Marszałka poruczymy, Protokół za podpisem wszystkich zebranych obywateli. Za ta kopia z autentycznym aktem jest, co do słowa, zgodna, świadczą: *Piotr Bispink* Marszałek Wołkowyski i Kawaler.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 24 września.

(z *Monitora Warszawskiego*).

W przeszły czwartek dnia 22 września r. b., odprawiono się uroczyste otwarcie Głównego Seminarium Warszawskiego, w gmachu populińskim umieszczonego. WJX. *Kłodnicki*, Prałat Katedralny Lubelski i Referent w Sekcyi Duchowney, odprawił Mszę świętą, po której zaintonował Hymn o Duchu Świętym prosząc Go, aby to tak wielkie dzieło darami łask swoich wspierał. Pod czas Mszy świętej, *JPan Elsner*, radca Conserwatorium Muzycznego Warszawskiego, wykonał z licznymi amatorami kościelną piękną muzykę. Po skończo-

ném nabożeństwie JWJX. Arcy-Biskup Senator i Prymas Królestwa Polskiego, z przytomnymi w Warszawie Biskupami, tudzież JWJW. Minister Grabowski, Senator Kaszt. *Oebshelwitz* Kurator Jeneralny instytutow naukowych, Radca Stanu *Szaniawski* Dyrektor Jeneralny wychowania publ., z wielu dostojnymi gośćmi tak ducho nemi, jako i świeckimi udali się do Muzeum w temże Seminarjum Główném; gdzie JW. Arcybiskup i Prymas, jako mający od N. PANA poruczone sobie zarządzanie tego Seminarjum, otworzył je nauką; mianą do zebranych Alumnów z różnych dyecezyj tego Królestwa, przekładając im które nauki w tym Seminarjum mają być dawane i zagrzewając ich do korzystania z najlaskawszego dobrodzieystwa MONARCHY, ażeby tak w naukach, jako też, enotach i pobożności, kapłanom potrzebnym, razem ćwiczyli się. Posiadając albowiem (mówił) naukę bez enoty i pobożności byłiby tylko uczonemi; ale mając naukę, połączoną z enotą i pobożnością, staną się przykładnymi kapłanami i doskonałymi duchownymi. Nakoniec wezwał WJX. *Zółtowski*, Rektora tego Seminarjum do dokładnego wykonania przepisanych dla Seminarjum obowiązków, zachęcił oraz przeznaczonych nauczycieli, aby mu byli pomocą, w udzielaniu światła Alumnom. Po czém Rektor Seminarjum, w krótkiej mowie oświadczył JWJX. Arcybiskupowi podziękowanie, za tę Oycowską troskliwość i położone w wybranej osobie swojej zaufanie, oddając to Główne Seminarjum Protekcyi Rządowej i Duchownej, z zapewnieniem, że czując wielką obowiązków przepisanych, starać się będzie jak najszybciej one wykonywać. Po czém JW. Minister z dostojnymi gośćmi raczyli oglądać cały ten gmach i uporządkowanie wszystkiego, co jest potrzebne do umieszczenia w nim Alumnów z swemi przełożonemi.

— Wysła z druku „Drug. książeczka Helenki. Powieści dla dzieci, zaczynających już czytać gładko, przez Autorkę Pamiątki po dobrej matce.“

TURCYA.

Od granic tureckich d. 29 sierpnia

(z Gazety Warszawskiej).

Admirał grecki *Sachturis* popłynął z 28 okrętami i 10 statkami palnemi pod dowództwem *Kanarisa* do *Alexandryi*, dla uderzenia na tameczną flotę egipską, która przysposabia nową wyprawę do Morei.

Oddział floty greckiej pod dowództwem *Maulisa*, uderzył na kapitana baszę między *Patras* i *Galata*. Turcy utracili 2 okręty wojenne, które grecy spalili, i bryg, który wpadł na mieliznę przy *Galaxidi*. Od tego czasu grecy trzymają flotę turecką w zamknięciu w porcie *Aulona*.

— Dnia 2 września. —

List z *Milos* pod dniem 10 sierpnia wyraża: „Kommodor *Hamilton* oddawna już zachęcał Greków do mężnej obrony; radził im powstać w masie, i przyrzekł dać 150,000 piastrow, na wydatki wojenne. *Idryoci* i *Spezycyoci* oświadczyli Kommodorowi, iż wywieszają banderę angielską; lecz im odpowiedział, iż Wielka Brytania nie może wprawdzie publicznie wziąć ich pod opiekę, lecz skrycie tem więcej wspierać ich będzie. Dnia 21 lipca, rozeszła się pogłoska, iż admirał angielski przybędzie niezwłocznie z okrętem wojennym i 3 fregatami do Lewantu. Kommodor dał się do wysp jońskich, zostawivszy 4 wojenne okręty pod *Nauplią*; wkrótce potem Lord naczelny kommissarz *Adams* zwiedził Moreę, oraz wyspy *Spezycy* i *Idryę*; znajdował się na okręcie Kommodora *Hamiltona* i miał kilka narad z naczelnikami greckimi.

Piszą z *Tine*, iż druga wyprawa wojska egipskiego, mającego wylądować w Morei, wypłynęła już z *Alexandryi*. Ma się składać z 12,000 wojska, 6 fregat i t. d. Rząd w *Nauplii* kazał oddalić się ztamtąd wszystkim kobietom i dzieciom. Dnia 6 sierpnia wyłynęła ztamtąd flota grecka do *Krety* dla zdobycia warowni *Garr* i dania po-

mocy *Stakiotom*, którzy niedawno przeciw turkom powstałi. Słychać, iż Kommodor *Hamilton* płaci żołd wojsku, znajdującemu się na tej flocie.

Eskaadra północno-amerykańska, złożona z okrętu liniowego, mającego 102 dział, fregaty i 2 okręty korwet, przepłynęła d. 7 sierpnia około wyspy *Milos*. Udaje się ku *Smyrnie*. Dwa okręty i fregaty północno-amerykańskie, będące w *Gibraltarze*, mają się połączyć z tą eskaadrą.

— Dnia 3. —

Według listów z Lewantu, Porta odebrała niedawno raportą z wielkimi skargami na angiłków. Kapitan basza i *Reszyd* basza doniesli: iż Lord naczelny kommissarz angielski wysp jońskich; oraz najznakomitsi urzędnicy angielscy na wyspach *Korfu*, *Zante* i *Cefalonii*; okazują wielką przychylność grekom; iż dają im wsparcie wszelkiego rodzaju; i różnemi sposobami pomagają ich sprawie z wielką szkodą turkom; iż angiłcy opatrzyli swym kosztem twierdzę *Missolunge* w żywność; iż kilku biegłych oficerów angielskich tam się udato dla obięcia dowództwa i kierowania obroną i t. d. Dowódca eskaдры algierskiej/oddanej pod rozporządzenie Porty, w przesłanym raporcie skarży się na nieprzyjacielskie z nim postępowanie angiłków; i prosi o rozkazy, jak ma dalej działać. Baszowie na wyspach *Archypelagu*, które dotąd są wier-nymi Porcie; donoszą o czynach gwałtownych, jakich się tam okręty wojenne angielskie dopuściły pod pozorem, jakoby turcy zrabowali okręty kupieckie ich narodu. O Kommodorze *Hamilton*, dowodzącym eskaadrą angielską na *Archypelagu*; donoszą, iż się okazuje wielkim nieprzyjacielem *Muzułmanów*; iż utrzymuje ścisłe związki z rządem powstańców w *Napoli di Romagna*; iż admirałcyi greckiej w *Idryi* dał radę, nader szkodliwe dla turków i t. d. Otrzymała nakoniec Porta nową dokładną wiadomość o przybyciu oficerów angielskich do *Grecey*; i posłaniu znacznych summ pieniężnych. Wszystkie te dobieśnienia rozgniewały W. Sultana, i skłoniły go do rozkazu, aby włożono sekwestr na własność angiłków w *Turcyi*; i uwięziono wszystkich znajdujących się tam poddanych angielskich; z trudnością ministrowie potrafili odwieść W. Sultana od tego kroku, zwracając uwagę jego na szkodliwe skutki, jakieby ztąd dla Porty wyniknąć mogły. Pan *Turner*, sprawujący interessa angielskie w *Stambule*, odebrał od Porty mnóstwo skarg, i dał odpowiedź, iż podobne sobie przełożenia posle do *Londynu*.

— Dnia 4. —

List ze *Smyrny* pod d. 5 sierpnia wyraża: „Słychać, iż rząd grecki wysłał *Jerzego Spagnolachi*, z prośbą o opiekę Wielkiej Brytanii. *Spagnolachi* popłynął już do *Malty*. Dnia 3 b. m. przybył do *Nauplii* okręt angielski z *Londynu*; przywoził 1000 beczek prochu, kul i ołowiu; oraz wiadomość, iż wkrótce przybędzie 200,000 funtów szterl. na rachunek pożyczki zaciągnięcej dla rządu greckiego. Dnia 4 lipca pułkownik francuzki *Favier* objął dowództwo nad oddziałem regularnego wojska greckiego, przyczem *Metexa* i *Maurocordato* mieli mowy. Dnia 10 lipca *Maurocordato* przybył do *Idryi*.“

(z *Korres. Warsz.*). Listy z *Belgradu* donoszą o nowém powstaniu w *Sewilli*. Dnia 25 p. m. wieczorem o godzinie 10 wybuchnął w domu *Hospodara* w *Bukafesie* pożar który w przeciągu 2 godzin, obadwa przez dwór zamieszkałe domy w przynę obrócił. Sprzęty tych domów w części ocalone zostały. Miedzy innymi, uratowano żelazną skrzynię, napełnioną angielskimi kulami żelaznymi, która się w pokoju *Hospodara* znajdowała, i tak ciężką była, że do jej wyniesienia 30 ludzi potrzeba było. Powszechnie mówią, że ogień był podłożony.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 13 września.

(z *Monitora Warszawskiego*).

Z mocy najwyższego reskryptu, dzień obrzędu Koronacyi Cesarzowej oznaczony został stano-

wczo na 17tą niedzielę po świętkach, przypadającą na dzień 25 września: polecono także, aby wybite zostały medale na tę uroczystość, to jest: małych srebrnych 19,500, wających pół lota, większych 10,500, 2/3 lota, daley 1,700 złotych wających 2/3 i sztuk 2,700 na 1/2 dukata.

Zapewniają, że Xiążę *Palfy*, marszałek seymu, zawarł ugodę z pewnym restauratorem, mocą której ostatni ma zastawić w ciągu seymu 3 lub 4 stoły na 100 osób dla pomienionego Xięcia; za to zaś odbierze od niego 20,000 zł. r. w konwencyoney monacie.

Przy wysłuchaniu J. C. Mości w dniu 1 września wydarzył się szczególniejszy przypadek, w przedpokoiu J. C. M. brzemienna kobieta wśród natłoku uczuła bole i nagle została rozwiązana. Cesarz Jmć kazał tę szczęśliwą matkę przenieść do pokoju swojego zamku, Cesarzowa zaś Jeymość darowała jej 50 dukatów.

Między pracami literackimi njeospolite miejsce zajmują zbiory piewów ludu pospolitego. Müller wydał śpiewy ludu nowogrockiego przez P. *Fauriel* zebrane, niedawno w *Królewcu* wydrukowano zbiór piewów litewskich, a teraz za staraniem towarzystwa przyjaciół muzyki w Cesarstwie Austryackiem, wyidzie niedługo w *Wiedniu* zbiór austryackich pieśni narodowych ze wszystkich stron państwa, między niemi ma się także znajdować sto piosnek *Wendów*, wraz z notami.

W skutek najwyższego rozporządzenia przesłano z *Budy* do *Presburga* Koronę państwa wraz z klejnotami, opieczetowane pod dozorem znakomitych urzędników; powoz wiozący tę koronę był eskortowany od *Budy* do *Presburga* przez szlachtę stołicę pończorzych w przejeździe.

Xiążę *Karol* robi przygotowania, aby jako magnat królestwa węgierskiego, z nadzwyczajną okazałością na seymie węgierskim po raz pierwszy wystąpił.

C. K. naturalista *Jan Netterer*, uwiadomił raportem z *Brezylji* przysłanym, że zbiory tamtejszych tworców ciągle pomnaża. W lutym upakował był 12 skrzyń ze 108 zwierzętami ssąciami, między ktorymi 20 sztuk się znajdowało, ktorých w poprzednich transportach nie posyłał; z 1,100 sztukami ptaków, a między temi, 149 sztuk zupełnie nowych, 108 sztukami amfibów, a między temi 20 nowych, 148 rybami rzecznoimi, 3,551 sztukami insektów, 174 naczyniami szklanymi z bogatym zbiorem robaków i konch. Do tych dołączone są dwie skrzynie napełnione ozdobami sprzętami *Indyan*.

M. Pan pozwolił hrabiemu *Augustowi Poninskemu*, puścić na loteryą dobra *Zreciu* i *Machnowką*; niemniej *Niżna Łąka* w *Galicyi*, cyrkule jasielskim położone. Ustanowione 110,000 losów; każdy po 10 ryńskich.

Presburg d. 9 września.
(z teyże gazety)

Z wojska przeznaczonego do assistencyi na koronacyi w czasie seymu, stanął tu już drugi batalion piechoty barona *Mayer*, dnia 2 b. m. trzecia kompania 2go półku artykryi z dwódziesiątą dwónastofuntowemi działami, 4 bataliony grenadyerów półkownika *Dubles von Friedburg*, dziś zaś oczekują przybycia batalionu grenadyerów hrabiego *Orlandini del Beutto*.

Most łyżkowy nazwany, zbudowany za najwyższym rozkazem przez oddział C. K. Pontonierów pod styrem majora *Magdeburg* i dwóch oficerów dla ułatwienia komunikacyi z obódwoma brzegami *Dunaju* przez ciąg seymu; został d. 2go b. m. spojony i od tegoż dnia otwarty dla wygodę tak osób pieszych, jako i wozów wszelkiego rodzaju. Leży on na 52 łyżwach, długi 148 sążni, a szeroki stop 24 i ma podwójną drogę do jechania. Powab nowości i upodobanie w przyszłości wygodnem na drugi brzeg sprawiły, iż zaraz po ukończeniu mostu udało się przezeń wiele osób różnego stanu z bliższych mieszkańców.

— Od kilku dni przybyło tu już na seym wielu deputowanych i tylko kilku ich braknie.

S Z W A X C A R Y A.

Dnia 31 sierpnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Wielka rada kraju *Gryzonów*, zamknęła zwyyczajne tegoroczne posiedzenie w połowie miesiąca lipca.

Czynione od kilku lat pytanie, czy znajdujący się w obcy służbie i na obcym żołdzie *Szwajcarowie*, publiczne urzędy w Kantonie posiadac mogą? dalo powód do przełożenia prawodawcom następującego projektu: Umieszczeni w zagranicznej, tak cywilney, jak woyskowej służbie *szwajcarowie*, nie mogą być ani przez wielką radę na urzędy mianowani, ani do najwyższej zwierzchności kantonu wybierani; dopóki za rzeczywistą czynną służbę zza granicy żołd pobierają. Wszelako ci, którzy wskłuku dawniejszey służby od zagranicznego Mocarstwa pensye pobierają, nie zostając już w służbie rzeczywistej, a mianowicie oficerowie, połowę żołda pobierający, nie są wyłączeni od wspomnianych urzędów i od obieralności do wielkiej rady; jednakże ile razy narada Mocarstwo pensye im udzielające za przedmiot mieć będzie, tyle razy nie będą mogli być na niej obecni.

Między pobudkami do przyjęcia tego projektu zachęcającemi, czytamy między innymi. Zostający w rzeczywistej służbie zagranicznej, nieobeznani jest najczęściej ze sprawami i stosunkami swojej oyczyzny, i w pewnym względzie interesu jey jest przeciwnikiem. Mogą nawet wydarzyć się przypadki, w ktorých stosunki służby i osobiste względy za granicą umieszczonych osób, z oyczyznymi instytucjami wsprzeczności zostają.

Zadanie Xięcia *Calwello*, aby rząd kantonu *Gryzonów* o dostawienie wojska do *Neapolu* z rządem *Neapolitańskim* wszedł w układy, niewzięło żadnego skutku.

ANGLIA.

Londyn d. 4o września.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*)

Pospolstwo w *Irlandyi*, które tak długo było spokojnem, zaczęło znowu popełniać bezprawia, i zwierzchności miejscowe, każą odbywać patrole.

Z powodu bliskiey wojny o posiadanie *Montevideo*, między *Buenos Ayres* i *Brezylją* spodziewaney, gazeta londyńska *Gonic* udziela następujących wiadomości o początku i wzroście nieporozumień: „Nieporozumienia te, hierą rzeczywiscie początek swój w *Europie*. W r. 1804 zawarty został traktat między *Hiszpanją* i *Portugalią*, przez który, to ostatnie mocarstwo obowiązało się oddać na powrót pięć miast *Missynych* na wschód *Uragay* położonych, w zamian za oddanie miasta *Olivenza* w *Europie*. Ale bez względu na ten układ, chciała nieco później *Brezylja* rozszerzyć granice swoje; aż do *Montevideo*. Gdy w r. 1808 powstała rewolucya w *Buenos Ayres*, postanowili portugalczykowie podżegać i utrzymywać niezgodę między powstańcami a dawnym ich rządem; który widząc utracone przez *Hiszpanów* *Montevideo*, wezwał ich, aby to miasto zajęli w posiadanie swoje. W tym celu wysłał *Król Jmć* portugalski roku 1812 korpus z 4000 wojska, dla zajęcia twierdzy i kraju do niego należącego; pod pozorem zabezpieczenia granic Państwa swojego od foków rewolucyynego, i zachowania tey części osady sąsiadowi i sprzymierzeńcowi swemu. Tak tedy, miałarzędzcpolita *Buenos Ayreska*, nietylko z dawnymi *Panami* swemi do walczenia, ale nadto, musiała stawić się w pogotowie do odparcia nacierającego jey kraje sąsiada; zdawało się już wtenczas, że wojna nieochybnie nastąpi, ale wdanie się i pośrednictwo *Anglii* tyle skutkowało, że wojsko portugalskie cofaniem zostało. W takim stanie zostawały rzeczy przez lat dwa, aż do powrotu *Króla Ferdynanda* na tron hiszpański w roku

1814, gdzie Hiszpanie zupełnie z *Montevideo* wyparci zostali, a kraj ten zaprowadził u siebie rząd niepodległy, pod sterem naczelnika, dla *Buenos-Ayres* nieprzychylnego woale. Był to *Artigas*. Król portugalski korzystając z nieporozumień jego z połączonymi prowincjami *la Plata*, wkroczył niespodziewanie roku 1816 i 1817 do kraju Banda Oriental i zajął twierdzę *Montevideo*. Panująca w tém mieście anarchia, służyła za pozór do posłania wojska, lecz nie dano bynajmniej do zrozumienia, ani okazano chęci stałego tej krainy zatrzymania; przeciwnie owszem, podpisał generał portugalski kapitulacyą, w której obowiązał się ustąpić natychmiast z *Montevideo* i oddać miasto municypalności, skoro przez przywrócenie porządku i spokojności, obecność jego w tem miejscu okaże się niepotrzebną. Takową kapitulacyą zatwierdził Król w listopadzie 1817 roku w *Rio Janeiro*. Nieco później przywrócony został porządek, ale kapitulacyi nie dotrzymano. Tymczasem zmieniły się strony o posiadanie *Montevideo* spór wiodące, i układy w tej mierze w Europie odbywały się. Obadwa Królowie hiszpański, i portugalski, bliscy już byli ukończenia zgody, oddział wojska hiszpańskiego już miał wydane sobie *Montevideo*, gdy wyprawa w tym celu przeznaczona, zamiast odplynąć w roku 1820 z *Kadyzu*, obróciła się ku *Madrytowi*, ażeby konstytucyą stanów przywrócić. Wkrótce także sama rewolucya utworzyła się w Portugalii, Król zaś postanowił uznać niepodległość kraju *Buenos-Ayreskiego*, jeżeli tylko zostawiony będzie w spokojnem posiadaniu *Montevideo*, które dla zaokrąglenia Brazylii uznawał być potrzebnem. W r. 1821 zebrał się kongres w *Montevideo*, i oświadczył, iż prowincya ta przyłącza się do Królestwa Portugalii, Algarbii i Brazylii pod nazwiskiem kraju *Cisplatyńskiego*. Akt ten kongresu *Montevideo* uznawali stany w *Lisbonie* roku 1822 za nieważny i nie mianujący; a tegoż roku ministrowie portugalscy proponowali rządowi *Buenos-Ayreskiemu* zawarcie odpornego przymierza. Wkrótce potem Brazylija ogłosiła się niepodległą, i spodziewano się tem bardziej, iż *Montevideo* będzie powróconem rządowi *Buenos-Ayreskiemu*. Co jednak nie nastąpiło; owszem rząd Brazylijski uważał *Montevideo* za należące do Brazylii, a to wskutku przebiegów czynionych z widoku własney korzyści przez generała *Laguna* dowodzącego tam, który się odtrzychnął od Portugalii i oświadczył za niepodległością Brazylii, iż mieszkańcy tameczni pragną być przyłączonymi do Brazylii. Zjednoczone prowincye nad rzeką *la Plata* nie chciały z tej przyczyny skłonić się do żądania Brazylii i uznać jej niepodległości, dopóki prowincya *Montevideo* zupełney wolności nie pozyska. Odbywały się w tej mierze układy. Tymczasem wojsko, które zajmowało twierdzę *Montevideo*, podzieliło się raptem na dwie strony, z których jedna mając na czele generała *Laguna*, sprzyjała niepodległości Brazylii, a druga, pod sterem generała europejskiego *Macedo* była temu przeciwną. Obadwa jednak naczelnicy porozumieli się z sobą i szukali tylko swoich korzyści; *Laguna* bowiem usiłował pozyskać przychylność rządu Brazylijskiego, a *Macedo* chciał się wstawić w Europie, do-

kład pragnął wrócić, i dostać pieniędzy na podróż. Pozorna ta wojna, w której strona europejska zajmowała twierdzę, a strona Brazylijska udawała oblegających, dała generałowi *Laguna* czas i sposobność do nakłonienia miast, aby podpisały akt wcielenia swego do Brazylii, której potem dla rządu brazylijskiego, posłał do *Rio-Janeiro*. Następnie oba generałowie zawarli z sobą układ, na mocy którego *Laguna* utrzymał się przy posiadaniu twierdzy, a generałowi *Macedo* przyrzeczono dać pieniędzy na podróż do *Lisbony*. Mieszkańcy miasta widząc się tym sposobem zawiedzionymi, postanowili unikać rozlewu krwi; lecz przez swoich reprezentantów wydali d. 20 października 1825 akt, w którym uroczyście oświadczyli się przeciwko dawniejszemu w roku 1821 aktowi przyłączenia swego do Brazylii, oraz przeciwko podobnym aktom innych miast, z rozkazu generała *Laguna* napisanym, twierdząc, iż prowincye leżące w stronie wschodniej *Uragay* nie chcą należeć do innego kraju, tylko tego, który objęty jest unią prowincyony nad rzeką *la Plata*, bo od roku 1814 kiedy przestały zostawać pod władzą hiszpańską, posyłały deputowanych na kongres powszechny. Tymczasem rząd Brazylijski zatwierdził układ zawarty między generałami *Laguna* i *Macedo*; *Laguna* nie zważał na podane mu urzędownie oświadczenie wspomnianych reprezentantów, wojsko Portugalskie popłynęło do Europy, i układy z prowincjami *la Plata*, do których odbywania wysłano kommissarza z *Buenos-Ayres* do *Rio-Janeiro*, na tem się skończyły, iż ze strony Brazylijskiej oświadczone temu kommissarzowi, że musi się mylić względem stanu rzeczy, tém bardziej, iż prowincya *Montevideo* wyraźnie oświadczyła chęć przyłączenia swego do Brazylii. Dano potem paszport kommissarzowi, a rząd *Buenos Ayreski* ogłosił wszystkie w tej mierze pisma urzędowe, zostawiając rozstrzygnięcie tej okoliczności najwyższej władzy połączonych prowincyony, która wkrótce miała być instalowaną.

Lord *Cochrane* nie zaniechał bynajmniej wyprawy do Grecyi. Podróż jego do Szkocyi ma związek z tém przedsięwzięciem, i wsiadzie na okręt w porcie Szkoockim. Zaciągnął maytków amerykańskich, i już dwa statki parowe; oraz kilka innych okrętów, dobrze uzbrojonych i we wszystko opatrzonych, oddano pod jego rozporządzenie.

Odebrane tu listy z *Torrillias* donoszą, iż 2000 ludzi z wojska francuzkiego stojącego na granicy, miało wejść do Hiszpanii.

Generał *Mina*, który podług dzienników paryskich miał przybyć do *Gibraltaru*, żyje prywatnie na wsi niedaleko *Plymouth*.

Okręt wojenny *Pama*, który po 33dniowej żegludze przybył z *Kadyzu* do *Hawanny*, przywiózł odwołanie tamecznego dowódcy potęgi morskiej, i rozkaz zniszczenia zbrojowni. Wszyscy oficerowie morsey, którzy nie czynią służby na okręcie, mają wrócić do Hiszpanii.

Kurs wileński na asygnaty od dnia 11 września: rub. srebrny 3 rub. 80 k., dukat nowy 11 r. 40 k., imperyal 38 r.

Pozwolen drukować. Z polecenia JW. Wzajemnego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Reczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Во Виленской Губернии Ошмянскаго Повѣта Всемилолюбивѣйше пожалованная аренда на 12 лѣтний срокъ держава Мидзяны, и часть снаросива Марковскаго содержащую въ себѣ деревни: Хамуличе, Гонкевиче, Громовиче, Толуче, Ижа. Дубово съ засѣнками, будущаго апрѣля 1826 года вступая въ владѣніе онаго, и желая здѣлать дозволенную законную передачу или вовсе продать 12ми лѣтнее мое право, желаящѣе оное лѣтніе взять, благоволящѣе уведомишь чрезъ Новгородскую Губернскую Почтовую Кантору Генераль Маіора Берхмана, состоящаго въ ошдѣльномъ Корпусе военнаго поселенія бригаднымъ Командиромъ.

Огłoszenie

3 W Wileńsk. y Gubernii w Oszmiańskim powiecie Naymitościwiey nadana arenda na lat 12, dzierzawa Miedziany i część Starostwa Markowskiego, zawierające w sobie wsie: Chaucicze, Chodkiewiczicze, Hromowicze, Toluje, Iza, Dubowo z zaszciankami, od następującego apryla 1826 roku wchodząc we władanie onym, życząc zrobić dozwolony prawny przelew, albo zupełnie przedać 12stoletnie moje prawo; życzący wziąć takowy majątek, zechcą uwiadomić przez Nowgorodzka Gubernialną Pocztową Kantore Jenerał-Majora Berchmana, zostającego w oddzielnym Korpusie wojskowego osiadlenia dowodzącą brygadą.

Jenerał-Major Berchman,

Wilno dnia 21 września. v. s 1825 Roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

O zaleceniu Izbowi Skarbowym, iżby one, za odebraniem z Senatu Ukazów, o wykreśleniu z popisu podatkowego studentów i uczniów aptekarskich, uskuteczniły takie wykreślenia od następującego półrocza.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia Ministra Skarbu, iż w czasie wypełnienia przez Izby Skarbowe Ukazów Rządzącego Senatu, które zalecają wykreślić ze stanu podatkowego studentów i uczniów aptekarskich, uznanych na examinie za nauczycieli, pastorów, lekarzy i giezelów, często wynika wątpliwość: czy ich wykreślać z popisu tylko osobiście, kontynuując zresztą uzyskiwane za nich podatków do nowej rewizyi od gromad, albo też z wykreśleniem ich zupełnie zaprzestać samego policzenia i odbierania podatków. Powód do tej wątpliwości zawiera się w tém, że o niektórych z pomienionych ludzi w czasie uwolnienia przez gromady, przedstawuje się poręka na opłatę podatków do następnej rewizyi. Z istniejących w tej rzeczy urzędzeń, tenże P. Minister Skarbu dostrzega: 1) Ze Ukazem Rządzącego Senatu pod d. 30 listopada 1809 roku zalecono: „Młodych ludzi stanu podatkowego, którzy na examinie okazali się być godnymi tytułu giezelów aptekarskich, albo inszych wyższych stopniów, wykreślać w tymże czasie z popisu podusznego.“ 2) Ze podług N a y w y ż s z e g o Ukazu 10 listopada 1811 roku, studenci z takiegoż stanu, życzący oddać się stanowi nauczycielskiemu, albo też służbie wojennej i cywilnej, powinni być wykreśleni z popisu nie pierwie, aż po ukończeniu przez nich zupełnego kursu nauk w Uniwersytetach, i po przedstawieniu o tém od Zwierzchności edukacyjnej Rządzącemu Senatowi. 3) Ze Ukazem 30 czerwca 1815 roku, prawidło to potwierdzone zostało i względem uczniów Akademii CESARSKIEY Medyko Chirurģicznej, uwolnionych przez gromady dla obrania innego rodzaju życia, z tém, że jeżeli ci otrzymają stopień medyczny albo farmaceutyczny; wtedy uwolnieni być mają zupełnie z popisu podusznego; jeżeli zaś nie okażą należytych postępów, tedy mają pozostać w dawniejszym swoim stanie. Podług myśli tych urzędzeń a osobliwie Ukazu 1815 roku, P. Minister Skarbu znajduje, że ludzie stanu podatkowego, zaszczytzeni wyżey wspomnionemi tytułami i stopniami, powinni być wykreśleni zupełnie z popisu, tak co do swych osob, jako i względnie opłaty za nich przez dawniejsze gromady podatków, ponieważ i samo zabezpieczenie dla akurratnej ich opłaty do następnej rewizyi, przedstawuje się w tym tylko przypadku, jeśli uwolniony przez gromady nie okaże należytego postępu, albo przed ukończeniem zupełnego kursu nauk, zechce obrać jakikolwiek bądź inny rodzaj życia, nieuwalniający go od opłaty podatków. O czém przedstawuje do dalszej uwagi i rozwiązania Rządzącego Senatu, z tém, azali niepodoba się zalecić komu

należy, dla jednostaynego wypełnienia, iżby po otrzymaniu o każdym z takich ludzi rozwiązania Rządzącego Senatu, ci od następnego potem półrocza, wykreśleni byli zupełnie z rachunku i popisu. Rozkazali: znajdując wyżey wspomnioną Opinią Ministra Skarbu gruntowną, Rządzący Senat stosownie do niej postanawia: wszystkim Izbowi i Expedycjom Skarbowym zalecić, ażeby po otrzymaniu od Rządzącego Senatu Ukazów o wykreśleniu ze stanu podatkowego studentów, którzy ukończyli zupełny kurs nauk, uczniów akademii medyko-chirurģicznej i uczniów aptekarskich, uznanych na examinach godnymi tytułu lekarza, giezela i inszych wyższych stopni, wykreśleni byli od następującego po tem półrocza zupełnie z rachunku i popisu. O czém posłać Ukazy, również przez Ukazy uwiadomić: Ministra Narodowego Oświecenia, Zarządzającego Ministeryum spraw wewnętrznych i Ministra Skarbu. Dnia 13 maja 1825 roku. (Z Igo Departamentu).

Względem uzyskania poszlin przy przechodzeniu majątkow pojezuickich.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu: że z papierow Ministeryum Skarbu okazuje się: iż dobra pojezuickie przechodzą często od jednych właścicieli do drugich, albo wcale bez opłaty poszlin od przyznania, albo z uzyskaniem tych poszlin od tey summy, którą w gotowiznie przyyмуje sprzedający od nabywcy. W Ukazie 7 czerwca 1810 r., o uzyskaniu w guberniach zachodnich niedobranych za czas przeszły poszlin przy odstąpieniu dóbr nieruchomych, między innemi powiedziano: przyjęcie przez nabywcę na siebie opłaty długow podług przedanej od sprzedającego tabelli, jest rzeczywista opłata summy, od której również powinny być pobierane ustanowione poszliny. Summa szacunkowa jakiegokolwiek pojezuickiego majątku, i od której (podług Rządzącego Senatu, N a y w y ż e y potwierdzonego d. 3 stycznia 1805 i Ukazu 21 grudnia 1807 roku) opłaca się na rzecz szkół po sześć procentów, nic innego nie jest, jak dług na tym majątku oparty: następnie przy odstąpieniu takich majątków powinny się uzyskiwać poszliny od przyznania, i używać na akta papieru herbowego, tak podług summy umówionej za odstąpienie majątku, jako i od summy kapitału edukacyjnego, jeśli obie te summy nie są mniejsze od tey, jaka wypadnie podług liczby dusz i ilości ziemi; jeżeli zaś mniejsza, tedy stosownie do liczby dusz i ilości ziemi. A zatem tenże P. Minister Skarbu prosi Rządzącego Senatu zalecić komu należy, o niedomienném wypełnieniu tego na przyszłość, i względem policzenia, podług Ukazu 7 czerwca 1810 r., na teyże samej osnowie, niedobranych poszlin od przyznania i herbowych, za czas przeszły. R o z k a z a l i: Uznawszy opinią P. Ministra Skarbu w rzeczy tey za zgodną z prawidłami, stosownie do niej, Departamentom

2gim Sądów Głównych Gubernij: witebskiej, mohilewskiej, wileńskiej, grodzieńskiej, mińskiej, wołyńskiej i podolskiej i obwodu Białostockiego zalecić, iżby przy przechodzeniu dóbr pojezuickich uzyskiwane były poszliny od przyznania, i używano na akta papieru herbowego, tak podług summy umówionej za odstąpienie majątku, jako i od summy kapitału edukacyjnego, jeśli obie te summy nie są mniejsze od tej, jaka wypadnie podług liczby dusz i ilości ziemi; jeżeli zaś mniejsza, tedy stosownie do liczby dusz i ilości ziemi; Rząd zaś Gubernialnym i Izbowi Skarbowym tych gubernij, również i 2 Oddziałowi Rządu Obwodu Białostockiego rozkazać: wyliczwszy bez zwłoki, podług Ukazu 7 czerwca 1810 r., na teyże samej osnowie niedobranych z wymienionych majątków od przyznania poszlin za czas przeszły, uzyskać je od kogo należy. O czém posłać Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić PP. Ministrów, Skarbu i Narodowego Oświecenia, wszystkie Rządy gubernialne i obwodowe, wojskową kancelaryą wojska dońskiego, Izby cywilne i Departamenty 2gie Sądów jeneralnych, i inne równie im urzędy, mające prawo przyymowania aktów do przyznania; a do 3go Departamentu Rządzącego Senatu przesłać uwiadomienie. Dnia 19 maja 1825 roku. (Z Igo Departamentu).

O uwolnieniu obywateli od opłaty pieniędzy procentowych z majątków, z których oni żadnych nieprдали dochodów.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali: 1) doniesienia byłego P. Ministra Skarbu Hrabiego Gurjewa, w którym daje opinią swoją na raporta Gubernatora cywilnego witebskiego Rządzącemu Senatowi, co do wyszukania dochodów z majątku Xięcia Sapiehy za 1817 rok, dla uzyskania z nich poboru procentowego. 2) Przedstawienie Ministra Skarbu Jenerała Porucznika i Kawalera Kankryna, że Rządzący Senat Ukazem 2 sierpnia 1820 r., włożył za obowiązek Gubernatorom cywilnym: witebskiemu, mohilewskiemu, grodzieńskiemu i wileńskiemu uskutecznić, ustanowionym w Ukazie 8 października 1814 r. porządkiem wynalezienie dochodów z majątków Xięcia Sapiehy, Hrabiego Paca, obywatela Kalińskiego i Xięcia Lubckiego, którzy chociaż i podali do Zgromadzenia szlacheckiego grodzieńskiego objawienie w terminie; ale w podaniach swoich wyrazili, że z tych majątków nie otrzymywali zgola żadnego dochodu. Później Rządzący Senat pod dniem 28 czerwca 1822 i 6 lulego 1824 roku, przesłał do opinii tegoż P. Ministra Skarbu doniesienia w tey rzeczy Gubernatorów cywilnych: grodzieńskiego i mohilewskiego. Rzeczywiste wykonanie pomienionych zaleceń Rządzącego Senatu wstrzymywało się dotąd, częścią dla nieukończenia obliczenia dochodów, a częścią dla nieregularnego robienia tego wyrachowania, o czém też zachodziła między Ministerjum Skarbu a Zwierzchnościami gubernialnemi korespondencya. Tym czasem JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ CESARZEWICZ na prośbę, podaną od obywatela Kalińskiego, raczył zakomunikować temuż P. Ministrowi Skarbu opinią swoją, względem wspomnionego wyliczenia

dochodów jego, którą P. Minister doprowadził do wiadomości Komitetu PP. Ministrów. Teraz przez postanowienie Komitetu PP. Ministrów Nay wyżej potwierdzone 7 kwietnia, terażniejszego roku, kazano: obywatela Kalińskiego uwolnić od opłaty pieniędzy procentowych z majątku jego, z którego on żadnego nie podał dochodu, wstrzymując uskutecznienie w tey rzeczy wynaydowania, z rozciągnięciem tego prawidła i na wszystkich innych obywateli, którzy w podanych na terminie objawieniach wyrazili, że nie mają żadnego dochodu. Przyłączając przy tém kopije wspomnionego przedstawienia tegoż P. Ministra do Komitetu PP. Ministrów, i wyciągu z protokołów jego 27 stycznia i 7 kwiet. terażniejszego roku, P. Minister Skarbu uprasza w tey rzeczy o zalecenie ogólne. Rozkazali: o wyżej wypisaném Nay wyżej potwierdzone w dniu 7 kwiet. terażniejszego roku postanowieniu Komitetu PP. Ministrów dać wiedzieć, dla wiadomości i należytego w potrzebném zdarzeniu wypełnienia, wszystkim Rządóm gubernialnym i obwodowym i wojskowej kancelaryi wojska dońskiego, również Cywilnym Gubernatoróm i Naczelnikóm obwodowym; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich zebrań przesłać uwiadomienia. Dnia 20 lipca 1825 roku. (Z Igo Departamentu).

O naznaczeniu nagród za pracę dla opiekunów, przeznaczonych nad majątkami, za skarbowe poszukiwania sekwestrowanemi, w guberniach małorossyjskich i przyłączonych od Polski.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali: naprzód, raportu Sądu Głównego kijowskiego 2go Departamentu, w którym wyrażając, że przeznaczony nad wziętym w sekwestr za skarbową należność majątkiem, zmarłego Jenerała majora Józefowicza, położonym w gubernii kijowskiej, powiecie Czerkaskim, folwarkach Bielozierskim, Ruskopolańskim i Swidowskim, za opiekuna obywatel Berezowski, przy opłacie do Skarbu z tego majątku dochodu, zatrzymał, na mocy Konstytucyi 1775 r. i Ukazu Rządzącego Senatu 28 lutego 1817 r., za pracę swoją, dziesiątą część; upraszał o rozwiązanie: czy będzie rozkazano na czas przyszły, tak opiekunowi Berezowskiemu, jako i dalszym, przeznaczonym nad majątkami, za skarbową należność w opiekę wziętymi, którzy także będąc obowiązani odpowiadać swoją własnością, równie za całość gospodarskich zaprowadzeń w tym majątku, administracyi ich powierzonym, jako i za akuratną opłatę skarbowey należności, na mocy Urządzenia o Guberniach, otrzymywać na równi z przeznaczonymi nad majątkami małoletnich i nieakuratnych za długi do Banku Państwa, pięć procentów od czystego dochodu, po potrąceniu wszystkich rozchodów: gdyż prawidła i obowiązki administrowania wszystkimi temi majątkami są jednostayne; za przeszły zaś czas, czy należy zaspokoić opiekunów za pracę dziesiątą częścią dochodów, podług brzmienia Ukazu 28 lutego 1817 roku, do jego odmiany? I powtóre, o tym raporcie od P. Ministra Skarbu zdanie. Rozkazali: zgadzając się ze zdaniem R. Ministra Skarbu, że opiekunowie, przeznaczeni nad majątkami,

wziętemi w opiekę za skarbową należność, mają prawo do nagrody podług prawideł ogólnych o opiekach, Rządzący Senat znajduje, że Ukaz 28 lutego 1817 roku, na mocy którego obywatel Berezowski, będący opiekunem podczas zostających w opiece za skarbową należność, w gubernii kijowskiej powiecie Czerkaskim, folwarków: Biełozierskiego, Ruskopolańskiego i Swidowskiego, zatrzymał dziesięć procentów od całego zebranego przezeń i wniesionego do Skarbu dochodu, odmieniony jest przez Ukaz nastający dnia 29 maja 1822 roku, i w tym ostatnim Ukazie zalecono, ażeby we wszystkich, co się tycze obowiązku opieki, trzymało się w guberniach od Polski przyłączonych i w Małorossyjskich, tychże ustaw, które już są wydane i będą wydawane na ten przedmiot w guberniach Wielkorossyjskich; podług zaś urządzenia o Guberniach artykułu 222 oddziału 17 i artykułu 305 oddziału 17, opiekunowie corok otrzymują za pracę po pięć procentów z dochodów małoletniego, a podług Ukazu 31 stycznia 1807 roku tyleż otrzymują opiekunowie, przeznaczeni nad majątkami nieakuratnymi za długi Banku Państwa; dla tego, zgodnie z tą opinią P. Ministra Skarbu, wniosł: żądanie obywatela Berezowskiego o wynagrodzenie jego, podług Ukazu 28 lutego 1817 roku, dziesiątą częścią czystego dochodu z majątku, w opiece jego będącego, zaspokoić na tej osnowie wedle wyrachowania z tego dochodu, który przez niego był zebrany od dnia 16 października 1821 do dnia 29 maja 1822 roku; t. j. od czasu wejścia jego w obowiązek opiekuna, do nastania drugiego, w tej rzeczy Ukazu, odmieniającego moc i działanie wyżej wspomnianego w roku 1817 nastającego; od dnia zaś 29 maja 1822 roku powinien już on przestawać na pięciu tylko procentach, w Urządzeniu o Guberniach i w Ukazie 31 stycznia 1807 roku; opiekunom w guberniach Wielkorossyjskich za pracę przeznaczonych. I o tém do Sądu Głównego kijowskiego, do tamecznych Rządu gubernialnego i Izby Skarbowey posłać Ukazy; a dla jednostajnego wypełnienia tego postanowienia dać wiedzieć również przez Ukazy i wszystkim Rządom gubernialnym, Sądom głównym i Jeneralnym oraz Izdom Skarbowym gubernij przyłączonych od Polski i Małorossyjskich; o tém rozporządzeniu P. Ministra Skarbu uwiadomić także przez Ukaz. Dnia 7 sierpnia 1825 roku (Z Igo Departamentu).

P o d r a d y.

1. Od Rządu gubernialnego Mińskiego ogłasza się: iż dla kwaterujących w gubernii mińskiej wojsk, etapów i urzędników wodney komuni-kacyi, postanowiono przygotować od dnia 1go stycznia następującego 1826 roku, do Bobruyska: dREW 4200 trzypolannych sążni, swiec 460 pudow, słomy 24.000 pudow, oleju 53 pudow i knotu bawelnianego 9 pudow; do Slucka: dREW 370 sążni, w powiecie Pińskim do miasteczka Telechan: dla urzędników kanału Ogińskiego dREW 50 sążni; w powiecie Bobruyskim do miasteczka Illuska: dREW 100 sążni, swiec 15 funtow i słomy 1000 pudow; w powiecie Sluckim do miasteczka Nieświża: dREW 300 sążni, swiec 25 pud.

i słomy 1500 pudow; do miasta Rzezczycy: dREW 200 sążni i swiec 20 pudow; w powiecie Rzezczyckim do miasteczka Foynik: dREW 50 sążni i swiec 5 pudow; w powiecie Bobruyskim do miasteczka Parycza i Lubonicz: dREW 100 sążni i swiec 10 pud.; dla czterech etapów: Nowoświerzeńskiego, Koydanowskiego, Smolewickiego, i Łojowskiego, do każdego miejsca, stosownie do ukazu Rządzącego Senatu, pod dniem 30 maja teraźniejszego roku N. 21992, dREW po 7½ sążni, swiec po 4 pudy 3 funty i 18 złotych, oleju po 1 pudzie 20 funt. i knotu po 1 pudzie 19 funt. 24 złotych; także na czas kampaentu dla Litewsko-łańskiej Dywizyi i Konno-artyle-ryjskiej Brygady, przy miasteczku Klecku albo Nieświżu, dREW 500 sążni i słomy 1600 pudow. Dla dostawienia wymienionych materyałów na rok albo na lat dwa, jak będzie korzystnie dla Skarbu, zechcą życzący z pewnym zabezpieczeniem przybydź dla licytacyi, mających się odbywać w miastach powiatowych pod przewodnictwem PP. Marszałków powiatowych, do Sądów powiatowych, w roku teraźniejszym w następującym miesiącu oktobrze na dzień 5 i 6, a na trzeci i ostateczny termin do Izby Skarbowey Mińskiej na dzień 26 i dla przetargow na dzień 27 tegoż mca oktobra, z warunkiem: iżby od dnia 1 stycznia 1826 roku, przynajmniej dziesiątą część roczney proporcyi przyjętą była od podradczykow przez Kommissye miejskie albo Rady, a gdzie takich niema, przez Magistraty i Ratusze; w miasteczkach zaś: Telechanach, Illusku, Foynikach, Paryczach, i Luboniczach, przez Ziemskich Sprawnikow, a w Swierżniu, Koydanowie, Smolewiczach i Łojewie, przez naczelnikow komend etapowych, i żeby podradczycy dostarczali takie drwa, swiece, słomę, olej i knoty, sami do wszystkich tych miejsc, gdzie im od miejskich Kommissy, Rad, Magistratow, Ratuszow i Sprawnikow wskazano zostanie, to jest. do tych miejsc i osób, którym się będzie uskutecznić wydawanie, a potem co miesiąc dostarczać niewięcej nad dziesiątą część; a jeżeli wynikiem potrzeba, tedy i większą natychmiast proporcya, bez wymówienia się, uskutecznić dostawę w miarę zapotrzebowania. Dnia 22 sierpnia 1825 roku.

Sekretarz i Kawaler Felicjan Arcimowicz.
Kollegialny rejestrator Jan Hulakin.

1 Na dostarczenie dla trzech Klinik Cesar-skiego Uniwersytetu Wileńskiego, mięsa wołowego funtow 10,000, cielęciny funt. 1800, krup perłowych garcy 200, przecieranych garcy 300, jęczmiennych garcy 100, grochu garcy 20, bułek pszennych sztuk 16,000, chleba podsitkowego funtow 7,000 i rozowego funtów 6,000 odbędzie się w Rządzie tegoż Uniwersytetu w dniach 23, 24 i 25 o godzinie 4 z południa publiczna licytacya, na którą życzący podjąć się takowego dostarczenia z prawnymi ewikcyami stawić się mają.

Sekretarz Norbert Jurgiewicz.

1 SCHEDA z Exdywizyi Honoraty Gersdor-fowej primo voto, a dopiero Rotmistrzowej b. Wojsk Polskich Zmiejewskiej, wydzielona Antoninie z Szkleńskich Walterowej, Sowietnikowej Nadworney, z czterma dymami siedzi-

bnemi dusz męzkich po rewizyi piętnaście, żeńskich dziesięć liczących się, z gruntem, zarosłami i sianożęciami, włok ośm, morgow szesnaście, prętow sto kilkadziesiąt zawierająca, jest do wyprzedania, ktoby życzył oną nabydź, ma się udać do Sowieтника i Kawalera Korsaka Expedytora Pocztańtu Wileńskiego, który ma pełnomocną do tego plenipotencyą, oraz aby wszyscy kredytorowie Walterowey Sowieńnikowey, do pierwszego gbra roku bieżącego nieodmiennie z swojemi pretensyami, kartami i zastawami do wyż ziniętego Sowieтника i Kawalera Korsaka jawili się, ninieyszą awizacyą upraszam. Dat 1825 7bra 18 dnia.

Экспедицiоръ Почтамта Титулярный Совѣтникъ и Кавалеръ Иванъ Корсакъ.

Wolno drukować dnia 20 września 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Ptu Rosieńskiego massy funduszow i interessow JOXczki Stefanii Radziwiłłowny Jeneralny Prokurator powzawszy raz powtórny do Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu ustanowionego, po zapadłych już kondemnatach, tak WJP. Stanisła wa Mirskiego b. kapitana woysk polskich, jako też sukcesorow zmarłego Bazylego Kochanowicza, o kassatę pretenssyi do massy zastosowanych, o wszem o zasądzenie dla massy wykrywających się należności, gdy miejsce zamieszkania stron nie jest wiadome, przeto pozwy te według organizacyi do drzwi sądowych zostały przybite i tegoż czasu to jest miesiąca września dnia roku idącego w aktach Sądu Kommissyi zeznane, o czem się strony awizują.

Zastępca Jeneralnego Prokuratora Józef Karzewski.

Wolno drukować dnia 20 września 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

1. Michał Zaleski b. Podkomorzy Rosieński Prokurator massy i funduszow JO. Xczki Stefanii Radziwiłłowny, wzywa wierzycieli massy Radziwiłłowskiej, mianowicie: WW. Alexandrowicza, Budziszewskiego, Borowskiego Telesfora, Belsnera, Bajera, po Korticellim, Czeremoskiego, Chevalier, Drużbackiego, Domanskie Panny, Gnatowskiego, Gozdziejewskiego, Głogowskiego, Gorskiego, Itar Henryka, Ihnatowiczowę, Jankowskiego, Kałakuckich, Kirkowa, Konopackiego, Kunkla, Kosinskę, Krajewskiego, Kuszla Ignacego, Lisieckich, Levi Saulohn, Łyszkiewiczza, Lempickę, Moykowskiego Xdza Successorow, Małachowskich, Michałowskiego Stanisława, Obucha Woszczatynskiego, Potockę Zofią, Tyszkiewiczowę, Bazyljanow Bialskich, Reformatorow Bialskich, Bractwo Rożańcowe Bialskie za pośrednictwem Prokuratoroyi Królestwa Polskiego, Xży Pijarow Warszawskich, Potockiego Antoniego, Szteka, Swierzbinskiego, Sztam kupca, Urbanowskiego, Wasjutynskiego mecenasa, Wyleżyńskiego, Wężyka, Wierzeyskę, Wielopolskę, Woynę, Zielinskiego, Zywnego, z Xżąt Czartoryyskich Senatorowę Zamoyską, Lalewiczza sukcesorow, Lisowskiego, Ledi Piotra, Kedrzyńskiego mecenasa, Rndzkiego, Richtera, Zaremskiego, Cieślaka, Drozdowskiego, Finkego, Frankowskiego, Köhlera, Kernerera, Xży Karmelitow Warszawskich, Sieminskiego Alexandra,

Hasmana, Michałowskiego Teodora, Woycieckiego, Barwskiego, Popławskę Juliannę, Płoszczynskich, Gilewiczza stopień Kepplera prezentującego, Butlera, Baczynskiego Stanisława, Bilinskiego, czyli Bulńskiego, Stefana, Kulikowskiego Stanisława, Leyzerowicza, ich samych osobieście lub ich sukcesorow, albolteż prawonabywcow, iżby po dekrete kontumacyynym w dacie 1825 septembra 4 dnia w Sądzie Kommissyi Radziwiłłowskiej w Wilnie agituującym się, na niestawających otrzymanym, w przedmiocie urzędzenia hipotek na dobrach massy w Królestwie Polskim sytuowanych, do rozprawy oczewistey w terminie następnym jako ostatecznym u tegoż Sądu pod rygorem prawa stawili się osebno.

Gdy Ur. Antoni Chrapowicki Amstrath, w sprawie teyże massy z powództwa WW. Osipowskich w tymże Sądzie Kommissyi Radziwiłłowskiej rozwiniętej, z okazji pretensyi dóbr Romaki i Ginele zwanych, do ewinkowania massy od zapowiedzianych pretenssyi WW. Osipowskich powołany, miał się powtórnie niestannie, zatym stosownie do organizacyi dla Sądu Kommissyi przepisanej, w skutek dekretu kontumacyynego w dacie 1825 septembra 9 dnia na niestawającym U. Chrapowickim otrzymanego, i wyniesionych dalszych pozwow, Prokurator massy Radziwiłłowskiej wspomnionego Ur. Antoniego Chrapowickiego Amstratha, i UUr. Osipowskich, do następney rozprawy w Sądzie Kommissyi Radziwiłłowskiej wzywa, i o następie mającey z porządku rejestrow rozprawić, ninieyszym awizuje.

Zastępca Jeneralnego Prokuratora Józef Karzewski.

Wolno drukować dnia 17 września 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

1. Za Dekretem remissyynym Sądu Ziemskiego Pińskiego biejącego roku augusta 1 dnia ogłoszonym taxę i exdywizyą funduszow JW. Wincentego Szyrmy b. Podkom. ptu Pińs. determinującym, Sąd Taxatorsko Exdywizorski na dniu 3 7bra do majątności Krotowa w powiecie Pińskim położoney zjechawszy, po zinwentowaniu teyże majątności administracyą W. Floryanowi Szyrmie poruczył, dla zweryfikowania mappy p. JW. debitora złożoney sądowego komornika przeznaczył, komportacyą na JW. debitorze oraz kredytorach i pretensorach do kancellaryi Ziemskiej pińskiej na cztero niedzielną persystencyą w naturze i na rejestrze złożyć na dzień 10 8bra z obowiązkiem w powtórny zjezdzie wedle potrzeby wierności jey oprzysiężenia nakazał, i powtórny zjazd do teyże majątności na dniu 10 nowembra biejącego roku zadeterminował; w którym czasie, że nieuważając na czyją bądź niestanność, dzieło exdywizorskie załatwiać będzie i dla niestawających mocą remissyynego dekretu wieczną amissyą zakreśli, interessowane strony przez ninieyszą awizacyą zawiadamia. W protokule podpisy takowe: Benedykt Nielubowicz P. Z. P. Prezydujący Exdywizor. Stanisław Swiężyński P. Z. P. Exdywizor. Stefan Terlecki Pisarz. Z. P. Exdywizor. Stanisław Odrowąż Wysocki Ziemski Piński i Exdywizorski Rejent.

Wilno dnia 21 września o. s. 1825 Roku.

1. ALEXANDER PIERWSZY z Bożey Łaski IMPERATOR Samowładnący Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Ludowice z Hrabów Potoczkich Kossakowskiej Łowczyney Wotwa Litgo w assystencyi przyzwoitey Helenie z Deszpotow Zenowiczów primo voto Bakowskiej ad praesens Sekretiovey Rotm. Gwardyi Nar. z dokładem właściwey assystencyi, Wincentemu Malinowskiemu obywatelowi Miasta Wilna, Czerniszewowi Generałowi Woysk Ross orderów Kawalerowi, Norbertowi Podbipięcie b. Pisarzowi Ziem. Borysow., Fortunatowi Buynickiemu ze stopnia własnego, i zeszłego brata swego Juliana Buynickiego z rzeczy spadłej sukcesyi po Symonie Buynickim Staroście dłużnemu, a Ur. Tadeuszowi Domeykowi Podkomorzemu Ptu Wilej. z aresztem na summovny fundusz po Staroście Symonie Buynickim pozostały, w rękę obżalnego utrzymujący się, Jozefacie Buynickiej Starościewey, i jey nieletniemu potomstwu pod assystencyą ich Stryja a terazniejszego oyczyma Fortunata Buynickiego, Ignacemu Weryhowi Rotm. Brasl., Antoninie z Buynickich Szadurskiej Kapitanowey Woysk Ross. w assystencyi właściwey, Alexandrowi Sowieńnikowi i Justynowi Kapitanowi Woysk Ross. Jozefowiczom, Michałowi Hrabu Chrapowickiemu Marszałkowi Ptu Dziśnień., Michałowi Zenowiczowi b. Marszałkowi Guber. Miń. Kawalerowi, Józefowi Korozowiczowi b. Kapitanowi Powiatu Dziśnień., Franciszkowi Rudnickiemu b. Sędziemu 2go Depart., Józefowi Suszyńskiemu Koniuszemu, Tekli z Jeśmanów Buynickiej Prezydentowey, Maryannie Korsakowey Marszał. Ptu Lepel., nabywcy jey majątku ewikcyi uległego, Karolowi Kossowowi b. Chor. Ptu Dziśnień., Janowi Frydrychowi Lau kupcowi i obywatelowi Ryzskiemu, Tadeuszowi Hutorowiczowi Pisarzowi Ptu Oszmiań., Ignacemu Hutorowiczowi Łowczycowi w stopniu własnym i brata jego będącemu, Leybie Hirszenowiczowi obywatelowi Totoczyńskiemu, Antoniemu Kuleszy b. Podśędkowi Ptu Dziśnień., Star. Teodorysowi Kałmanowiczowi mieszczaninowi Dziśnień., Star. Boruchowi Mowszowiczowi obywatelowi Dokszyskiemu, Wmu Jmć Xiędzu Ludwikowi Garbowskiemu Przeorowi JXX. Karmelitów Głębockich i wszystkim JXX. Karmelitom tegoż konwentu, Józefowi Korsakowi b. Prezydentowi, Joannie z Wołossowskich Smitkowey Sowieńnikowey, Symonowi i Konstancyi Szymakowskim, Augustowi Brzostowskiemu Prezesowi Sądow Gran. Ptu Dziśnień., Ludwikowi Sipayle, Star. Mowszowi Boruchowiczowi obywatelowi Dziśnień. S. Z. Jackowi Abramowiczowi, Jakubowi Malukiewiczowi Regen. Granicz. Dziśnień. Małgorzacie Lubowickiej Połkownikowey, Mikołajowi Kossowowi Sędziemu Granicz. Ptu Dziśnień., Annie Koziołowey Lantwoytowey i jey nieletniemu potomstwu, Adolfowi, Alfonsowi, i dalszym, w assystencyi właściwey, Barbarze Kamińskiej Podczaszyney Lidzkiej, Weronice z Zenowiczów Sędziny matce, An-

toniemu synowi i Julii córce Wazgirdóm, Kazimierzowi Onaszkwowi woźnemu, Janowi Sowieńnikowiczowi w stopniu własnym, oraz łącznie z bratem swym Józefem Podpółkownikiem Woysk Ross. Buynickim, jako successorem s. p. Tadeusza Prezydentowi Sądow Gł. Witebskich w stopniu własnym i zeszłego brata swego Alexandra Buynickiego zostającym, Tadeuszowi Obrapalskiemu b. Assesorowi, S. Z. Kałmanowi Fiskowiczowi, Tadeuszowi Baranowskiemu, Janowi Heybowiczowi, Kazimierzowi Korsakowi Kapitanowi, Xiężniczce Stefanii Radziwiłłównie w assystencyi opieki qua successorce zeszłego Dominika Radziwiłły Połkownika Dziedzicze Hrabstwa Głębockiego, Joachimowi Chreptowiczowi qus zastawnikowi tegoż Hrabstwa, oraz Klemensowi Kijakowskiemu Prezydentowi naówczas arędownemu possessorowi, Ignacemu Pietkiewiczowi Sędziemu Gran., Michałowi Tyszkiewiczowi Rotm. Kaw., Xięciu Michałowi Radziwiłły Star. Borysowskiemu, Janowi Skorniowi Assesor. Ptu Wilej., Rafałowi Szklennikowi; pozew z aresztem na zbiegłych poddanych z ich siemienistością, dobytkiem jako to: Ignacego Kozła z synem Wasilem z żoną i dalszemi dziećmi, oraz Kuźmę Kwaterę z siostrą poddanych żał. z majątności Hołubicze wsi Dawydek w Hrabstwie Głębockim; Xiężniczce Stefanii Radziwiłłównie Pietrusia Kieczurę z żoną poddanego również z majątności Hołubicz wsi Dawydek; Ur. Ignacego Pietkiewicza w majątności Wygnapollu Danieł Pożohę, z teyże wsi i majątności poddanego z siemienistością; a Ur. Michała Tyszkiewicza w miasteczku Kamieniu Scaepana siedlarza, u X. Michała Radziwiłły Starosty, we wsi Dymkach do Hrabstwa Borysowskiego przynależney, Macieja Szłapiekę i Chwiedora Janki syna Suwiortoka; u Ur. Rafała Szklennika, Pozew edyktałny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dniu 10 7bra terazniejszego 1825 roku na uzupełnienie reguł remissyą zakreślonych pierwszemu zjazdowi właściwych zebrać się mającym, z powództwa Ur. Aloizego Buynickiego b. Marszałka Ptu Dziśnień. Kawalera orderu s. Stanisława mieniac i odwołując się do oświadczenia na taxę i Exdywizyą w roku 1821 mca febr. 5 dnia zapisanego, do pozwow przed Sąd Miński 2go Depart. w celu uzyskania Remissy na Sąd Exdywizorski kilkakrotnie wynaszanych do remissyynego wyroku w Sądzie Główn. Mińskim 2go Depart. w roku 1825 mca julii 16 dnia zapadłego i dalszych wszystkich dowodów w sprawie okazać się mających w szczególności zaś oto: iż gdy z rzeczy oświadczonego konkursu oraz ze skutków uzyskaney w Sądzie Główn. Mińskim remissy, rozliczenie się ze wszystkimi o wszystko w ogólnych skutkach, tak z wierzycielami jako też do massy funduszów zalego dłużnemi, przed uzyskaniem remissy pozywanemi z jedności interesu, oraz w celu odkrycia ogólnego majątku pozwać się determinującym, mieć rzecz żalującemu z obżalowanemi wypada, żalcy przeto idą za przewodnictwem reguł remissyynym

wyrokiem ukazanych, pozywa obżalonych przed Sąd Exdywizorski w dniu 10 septembra 1825 roku zebrać się do majątności Holubicz w ptcie Dziśnien. sytuowanej mający, szczególnie zaś: obżalną Kossakowską do usatysfakcyonowania dekretem Grodzkim Brasł. złotych pol. 44,550 w roku jeszcze 1818 marca 15 dnia dla żalگو z terminem opłaty junii 27 tegoż 1818 roku zasadzającego, z dołączeniem a re judicata zaległych procentów, obżalł Sekretowię do rozliczenia się z rzeczy zawinionych na obżalney wskazać się pro re massy powinnych, a osobliwie za dekretem ultymarnym Ziem. Dziśn. w roku 1819 augusta 4 dnia uzyskanym, owocześnie rubli sr. 21,376 kop. 30 należności policzającym, obżalگو Malinowskiego o usprawiedliwienie się za dekretem ultymarnym Ziem. Wilen. summe 30,000 zł pol. w r. 1818 nowembra 17 dnia wskazującym, obżalگو Generala Czerniszewa o zapłatę rub. ass. 1,200 z zaległemi procentami za dostawywany w r. 1811 decembra 20 dnia do pułku jego fursz, wedle świadectwa listu w roku 1812 februaryi 8, a od tegoż Generala do żalگو pisanego; obżalگو Podbipięty Pisarza o satysfakcyę za oblięciem na rub. ass. 4,200 w r. 1810 junii 24 żalgu wydany i nieprocentowany, obżalگو Fortunata Buynickiego o zaspokojenie pretensyi za oblięciem w r. 1809 junii 29 przez zesłego Symona Buynickiego Zawadzkiemu na cz. zł. 150 wydany, żalgu z nadaniem władzy dopomnienia się o kapitał i zaległe procenta przelanym, a zaś obżalگو Domeykę o przyjęcie aresztu na utrzymujący się fundusz zesłego Symona Buynickiego ewikcyi uległy, do ostateczney rozprawy w summie ważność rzeczy wypożyczey zakładającego się, obżalną Jozefatę Buynickę i jey potomstwo przy asystencyi ich oyczyma o summe rub. sr. 39 za oblięciem 1815 roku junii 10 żalgu służącym z procentami należną, obżalگو Werynę za inskrypcyę na rub. sr. 39 kop. 89 w roku 1815 oktobra 4 wydaną i nieprocentowaną, obżalną Szadurską również za inskrypcyę na rub. sr. 47 kop. 87 w r. 1815 junii 10 dnia wydaną, obżalonych Jozefowiczow o nieniszczenie się tak za kartą na rub. ass. 75 i rub. sr. 13 służącą, jako też za listem 1809 r. junii 4 pisanym, opłatę rub. ass. 25 zapewniającym, obżalگو Chrapowickiego o należność za kartą Ur. Suszyckiemu na cz. zł. 75 wydaną, a Ur. Korkozowiczowi przekazaną, i od tegoż żalgu do pozyskania z procentami żalgu przelewowaną, obżalگو Józefa Korkozowicza podobnie za kartą w r. 1815 maja 28 na rub. sr. 100 służącą, a w r. 1821 zawinione rubli sr. 128; obżalگو Rudnickiego o zawinienie z powodu zapłaconych za dekretem Ziem. Dziśn. rub. sr. 412 za zapisem plenipotencyjnym wydanym żalgu do uzyskania zaległej pensyi z kassy dworzajskiej obżalgu, który żalcy nie uzyskał, i nadto na te konto dał rub. sr. 18; obżalگو Suszyńskiego o satysfakcyę za oblięciem w r. 1806 na rub. sr. 200 służącym; obżalną Buynickę Prezydentową za oblięciem przekazanym od Ur. Szyszówkiego na rub. sr. 180, obżalną Kossakową Marszałkową i nabywcę jey majątku ewikcyi uległego Sanniki zwanego, obżalگو Karola Kossowa o satysfakcyę za inskrypcyę w r. 1815 na rub. sr. 3,510 wydaną z zaległymi procentami; obżalگو Tadeusza Hutorowicza o bonifikacyę niedoborow prawnych procentow z rzeczy exekwowaney possessyi tradycyjney na majątności Z. rucznu za dekretem Sądu Głłgo Minsk. 2go Departamentu w r. 1820 mająg wynikłych, obliczyc się powinny z wynadgodzeniem niedoboru prowizyi prawnie przynależney tudzież z zaborfikowaniem expensow prawnych ku poszukiwaniu dla żalگو zastrzeżonych, obżalگو S. Z. Leyby Hirszowicza o zapłatę za kartą w roku 1811 nowembra 12 datną na rub. ass. 250 oprócz procentow zaległych służącą; obżalگو Kuleszę o należność cz. zł. 53 jeszcze w roku 1793 żalgu zawinionych; obżalگو S. Z. Teodorysa Kamanowicza o pretensyę z rzeczy zawinienia, najprzód w r. 1815 za wódkę rubli sr. 45, w r. 1824 także za wódkę, sol i dalsze artykuły rub. sr. 55, niemniej za inskrypcyą na rubli 40 Joachimowi Suszynskiemu w r. 1820 wydaną żalgu ku odzyskaniu przekazaną, obżalł. S. Z. Boruchowi Ausiejowiczowi o uzupełnienie assekuracyi w r. 1819 datney, opłatę rub. sr. 400 zapewniającey, obżalł. Wielebnych Karmalitow Głłkockich o satysfakcyę za dekretem exdywizorskim w r. 1811 w Zaborzu zapadłym, summe, rub. sr. 1200 na rzecz żalگو wskazującym oprócz pretensyow dalszych z dokonanych napadow i wiolencyow na lasy do Holubicz należne do obżalnych regulujących się, obżalگو Józefa Korsaka b. Prezydenta ex vi dokonaney expulsiyi w r. 1825 przy referencyi do procederu w Ziem Dziśn. rozwinionego, konkluzyę w Sądzie Exdywizorskim brać powinnego, obżalną Smitkowę o regularizacyę za paszę przez 3 lata w matłci Zaborzu dozwołoną, za osobną w tem umową i listem 60 rub. sr. oddanie zaręczającym, obżalł Szymakowskich o zapłatę za oblięciem na rub. sr. 199 z terminem oddania w r. 1804 apr. 23 dnia wydanym, obżalگو Brzostowskiego o czer. zł. 100 i rub. sr. 100 za listem w r. 1808 pisanym oddanie onych zapewniającym, obżalگو Siepaykę o zapłatę za oblięciem w r. 1808 xbra 10 datnym rub. sr. 69 okrom zalegających procentow, obżalگو S. Z. Mowszę Boruchowicza o należność za oblięciem rub. sr. 35 cz. zł. 5 zapłacić się w r. 1819 7bra 30 zaręczoną, a udzielnie o zapłatę za wódkę kupioną gar. 160 licząc wedle umowy garniec po kop. 25, obżalگو S. Z. Icka Abramowicza o summe rub. sr. 194 prócz procentow za oblięciem 1818 febr. 2 żalgu wydanym, obżalگو Malukiewicza o zwrot na rzecz massy kred. lney cz. zł. 42 w r. 1804 na zapłatę procentow Ur. Łowczyney Podbipiętowey powierzonych i u jego zatrzymanych, jako też wziętych od Ur. Łenkiwicza dekretem sądzonych Ziem. Dziśn. dla Hutorowiczow expensow także nieoddanych cz. zł. 42 zł. 50 wespół z należnemi procentami, obżalną Lubowickę tradycyą na folwarku Borsukach za rub. sr. 500 w r. 1818 przelewającą, a obżalgu Mikołajowi Kossowowi też tradycyą expulsive modo obejmującemu, obżalł Koziełow za prawem zastawnym UUr. Januszkiewiczom na folwark Bartoszyn w summie rub. sr. 3,200 wydanym dłużnym, tudzież za przelewem od Ur. Reuta na cz. zł. 350 sposobem tradycyi wyexekwowanych żalgu służącym, niemniej w dopominku pretensyow ex re possessyi wynikających i czy-

nionych przez żalę rozmaitych zastępów, ob-
żalną Kamińską z dzierżawy matki Stefanpol-
la jeszcze przez zeszłego oycę żalę cz. zł.
1,200 winney, na probacyą których udecydowa-
ne zostały akta inkwizycyi i werefikacyi dekre-
tem Ziem. Dzisz. i w teyże rzeczy pomienio-
ny w r. 1813 został w temże Ziem. Dzisz. pro-
cess konkluzyą w Sądzie Exdywizorskim zna-
leść powinien, obżalney Weronice matce, sy-
nowi, Julii córce, Wazgirdom w stopniu dziada
Józefa Wazgirda Stolnika o satysfakcyą za de-
kretem ultymarnym cz. zł. 522 talarow 175 i
zł. pol. 992 gr. 17 wskazującym, obżalę Onoszkę o
należność za obligiem na rubli srebrnych 83
kop. 50 w roku 1822 xbra 2 dnia wydanym,
obżalowanego Jana Buynickiego o zapłatę sum-
my z obliczenia się w roku 1824 uczynionego
rubli ass. 2307 kop. 7 przynależney, i osobno
za opłaconą ilość Ur. Doboszynskiemu do odzy-
skania żalimu przelaną w ogóle z obu źródeł
rubli sr. 3630. Obżalonych Jana i Józefa Buyn-
nickich o usprawiedliwienie się naprzód, za ra-
chunkiem przez zeszłego Tadeusza Buynickiego
w r. 1779 uczynionym wyświeltionych cz. zł.
1,006; powtórę za opłacony w r. 1800 Ur. Pod-
bipiętowej in vim obligu w r. 1802 na cz. zł.
200, od Tadeusza Buynickiego wydanego cz. zł.
14 i procent, też za tymże obligiem cz. zł. 200;
potrzebie podobnież za procent od summy nale-
żney Ur. Kuleszyney w r. 1803 apr. 23 cz. zł.
12 oddany i zaliczony; poczwarte za opłaconą
summę w ilości rub. sr. 210 Ur. Nowogurskie-
mu; piąte za zaspokojony w r. 1814 procent
Ur. Buynickiey Star. za obligiem w ilości cz. zł.
24 zł. 10 a w r. 1815 samego kapitału cz. zł.
350; pozostałe o rozliczenie się za przeznaczeniem
testamentowym ś. p. Piotra Buynickiego oycę żal-
go z summy Stefanpolskiej, jako też gotowey
znajdzoney pozostałości, a w szafunku ex natu-
ra testamentu ś. p. Tadeusza Buynickiego So-
wietnika wynoszący do 40,000 zł. pol., oraz za
obligami summy na różnych pozostałe dyspozy-
cyą niezajęte po imże o nierozdzieloną rucho-
mość, sprzęt gospodarski, miedź, zboże, gorzałkę.
Remanenta na włosci Stefanpolskiej pozostałe i
całą w nim intratę niepodzieloną Stefanpolską;
posiódme do wyjaśnienia całego procederu z W.
Kamińską Podczaszyną rozpoczętego o pretensyą
do funduszu Stefanpolla regulującą się z zasta-
wney onego possesyi, obżalę Tadeusza Obrą
polskiego o należność za obligiem w roku 1804
na cz. zł. 100 wydanym, obżalę S. Z. Kalmana
Fiskowicza o satysfakcyą za inskrypcyą w roku
1804 maja 19 na rub. sr. 100 z opisaną ewikcyą
na dziedzicznym domu w miasteczku Holubiezach
będącym wydanego, obżalę Baranowskiego za
obligiem z terminem oddania w r. 1810 marca
19 rubli sr. 190 dłużnego, obżalę Heybowicza
za dekretem oczewistym Ziem. Dzisz. w roku
1802 januar. 17 dnia zapadłym żalimu talarów
holenderskich 332 zł. 6 gr. 12, cz. zł. 48 zł. 12
gr. 9 i rub. sr. 335 dłużnego. Skutkiem którego
po dopełnionej na część tylko należney summy
we wsi Niwii tradycyi wynikły pretensye re-
galizować się powinne o niedobory procentow i
dawane zapomogi, obżalę Kazimierza Korsaka
za inskrypcyą na rub. sr. 6 w r. 1823 apr. 15
żalimu wydaną; nakoniec Michała i Stefanią
Radziwiłłow, Michała Chreptowicza, Kijakowskie-

go, Rietkiewicza i Szklennika ze względu nieślu-
sznego przetrzymywania zbiegłych poddanych z
dóbr Holubicz do żalę należnych, powyżey i-
mionami i nazwiskami pomienionych z ich sie-
mienistością i dobytkiem, ninieyszym pozwem
aresztujących się, obżalę Józefa Rudominy o
zaber dobytku ofiarowanego z koni na ewikcyą
należnych 35 rub. sr. i dokonaną wiolencyą po
dobrowolney drodze, żalęcy pozywając i tak za
dni robocze jako też kar prawami i ukazami za-
warowanych dopominając się w celu jednoczaso-
wey w Sądzie Taxatorsko Exdywizorskim w
materyach powyższych rozprawy, wszystkich
obżalnych adeytując, zakłada proźby ante omnia:
o zaapprobowanie ninieyszym pozwem założo-
nego aresztu aż do ostateczney rozprawy tak
obżalmu Domeykowi na fundusz zeszłego Symo-
na Buynickiego w jego ręku znajdujący się, ja-
ko też obżalnym XXciom Radziwiłłow, Tyszkie-
wiczowi, Chreptowiczowi, Kijakowskiemu, Szkle-
nnikowi i Pietkiewiczowi na zbiegłych poddanych
z ich siemienistością i dobytkiem i majątkiem, o
nakaz statucyi tychże poddanych do Sądu Ex-
dywizorskiego na początku powtórnego zjazdu
dla zdjecia sądowego examinu, zdaniem władzy
stawania żalimu do podobnegoż examinu, kre-
wnych zbiegów i dalszych ludzi swiadomych; o
przeznaczenie po obżalnych wszystkich kom-
portacyi papierow do sprawy potrzebnych do
kancellaryi Ziem. Dzisz. na persystencyą ośmio-
tygodniową sub nexu juramenti przez samych
obżalnych wykonać się winnego z wolnością
brania z teyże kancellaryi papierow za rewersa-
mi; o udeterminowanie potrzebnych aktow o ja-
kie i z kim mianowicie żalęcy w pierwszym zje-
dzie Sądu Exdywizorskiego z przeznaczeniem
fixe na odbywanie onych kosztem obżalnych
terminow i z nakazaniem złożenia wcześniej przed
onymi terminami pod przysięgą komportacyi, do-
praszać się będzie o wypełnienie z niektórymi
obżalnymi tychże aktow jakie już przez sądowe
wyroki zostały udecydowanymi, a w samey spra-
wie o zatwierdzenie wszelkich dowodow ze stro-
ny żalęcy złożyć się, tudzież probacyow przynieść
się mających, o nakaz extradycyi zbiegłych pod-
danych z ogólną ich sytuacyą i dobytkiem na
własnych pozwanych furmankach, tudzież o za-
sądzenie na obżalnych za dni robocze winy i
expensa procederowe summy wedle likwidacyi
podać się mającey, o rekognoskowanie summ za
prawami zastawnymi, obligami, inskrypcyami, kar-
tami, assekuracyami i listami, oraz rozmaitego
tytułu dokumentami i rachunkami respective na
każdym z obżalnych kapitalnych i procentowych
wedle pooddzielnych likwidacyow do Sądu ex-
dywizorskiego w czasie odchodzący sprawy
przynieść się mających, o utwierdzenie aresztow
zaszłych w różnych obiektach spraw i rozcią-
gnięcie win z prawa wypadających za dokonane
expulsye i wiolencyę, o zrealizowanie także summ
z aktow wypadających na każdym z obżalnych z
którymi też akta odbywać się będą, o naznacze-
nie na opłatę wzmienionych summę naykrótsze-
go terminu pod nieuchronnemi winami spraci-
wienstwa na obżalnych spłynąć w razie nieui-
szczenia się powinnemi, o zmassowanie w jedno-
ogólnych summ pro re massy funduszow żalęcy,
o rozliczeniu żalęcy z obżalnymi tymi którzy ze
wzajemnych pretensyow ukaza i udowodnią swo-

je stosunki, o lokowanie żalcych Kredytörów na summach na obżalnych Debitorach, kiedy ktören poprzednio albo sam wpływ uczynił do dopominku, lub z dzisieyszego układu dobrowolnie z Kredytörów ktören przyjmował, z wyroku sądowego wskazać się mających, z zakreśleniem inekwietacyi prawu odpowiedniej do wszelkich funduszów obżalnych gdziekolwiek bądź odkryć się i znaleźć się mogących, o udeterminowanie wszystkiego co się pozostać może od lokacyi na użytek żalgo jako właściciela; o wypełnienie reguł remissą przepisanych chociażby pod niestanność stron do Remissy i przed Sąd Exdywizorski przez żalgo pozwanych, tudzież przez Gazety Kuryera Litkiego ku stanności wzywać się mających; o utrzymanie żalgo przy bliższości do dowodu i odwodu; o decydowania na obżalnych szkod, strat i expens prawnych i tego wszystkiego co żalobami do Remissy jest objętóm, i co w czasie rozprawy ze strony żalgo przoznem będzie, z wolnością czynienia z obżalmi dobrowolnego układu, przez Sąd Exdywizorski zatwierdzić się decretoria powinnego, niemniej z wolnością poprawienia się w każdym czasie na tey żalobie lub nowej wyniesienia.

Roku 1825 mca septembra dnia. Wożny niżej wyrażony świadczę iż kopie tego pozwu edykcyonalnego zgodne z nimieyszym autentykiem w sprawie JW. Alojzego Buynickiego b. Marszałka pttu Dzieśn. Kawalera Or. ś. Stanisława pierwszej klasy, JW. W. Johannie Schnitkowey Sowieńnikowey w małści Wierchnia, re Maryannie Korsakowey Marszał. i nabywoy jej majątku ewikcyi uległego Sanniki zwanego Karolowi Kassowowi Chorążemu w teyże majątności. 3cie Józefowi Korsakowi Prezydentowi w majątności Ozierecach. 4te Michałowi Hrabi Chrapowickiemu Marszałkowi w majątności Prozorokach na dniu 4 septembra. 5te Barbarze Kamińskicy w majątności Stefanpollu na dniu 5 septembra. 6te Weronice Wazgirdowey i jej potomstwu w majątności Krasney górze na dniu 5 tegoż mca oczewisto popodawałem. 7me W. Józefowi Korozowiczowi Kapitanowi pttu Dzieśn. w majątności Ustronim na dniu 4. 8me JW. i W. Ludowice Kossakowskicy Łowczyney, Helenie Sekretowey Rotm. z dokładem właściwey assistencyi, Wincentem Malinowskiemu obywatelowi Wilens. i Prez. miasta, Czerniszowowi Generalowi, Norbertowi Podbipięcie Pisarzowi, Fortunatowi Buynickiemu Starościcowi w stopniu własnym i zeszłego brata swojego Juliana Buynickiego z rzeczy spadley sukcesyi po Symonie Buynickim star. dłużnemu, Tadeuszowi Domeykowi Podkomorzemu z aresztem na summowny fundusz po star. Symonie Buynickim pozostały w ręku jego będący, Józefacie Buynickicy i jej nieletniemu potomstwu pod assistencyą ich oyczyma Fortunata Buynickiego, Ignacemu Weryhowi Rotm., Antoninie Szadurskicy Kapitanowey w assistencyi właściwey, Alexandrowi Sowieńnikowi, Justynowi Kapitan. Józefowiczom, Michałowi Zenowiczowi Marszałkowi, Franciszkowi Rudnickiemu Sędziemu, Józefowi Suszyńskiemu Koniuszemu, Tekli Buynickicy Prezydentowey, Frydrychowi Lau kupcowi ryzkiemu, Tadeuszowi Hutorowiczowi Pisarz., Ignacemu Hutorowiczowi Łowczycowi w stopniu własnym i brata jego będącemu, star. Leybie Hirszowiczowi obywatelowi Toloczyńskiemu, Antoniemu

Kuleszy Podseǳkowi, S. Z. Teodorysowi Kałmanowiczowi mieszczan. Dzieśn., Boruchowi Mowszowiczowi obywatelowi Dokszyckiemu, WJX. Ludwikowi Garbowskiemu Przeorowi konwentu Głębockiego JXX. Karmelitów i całemu konwentowi, Symonowi i Konstancyi Szymakowskim, Augustowi Brzostowskiemu Prezesowi, Ludwikowi Siepayle, S. Z. Mowszowi Boruchowiczowi, S. Z. Ickowi Abramowiczowi, Jakubowi Maluliewiczowi, Małgorzacie Lubowickicy Półkow., Mikołajowi Kossowowi, Annie Kozielowey i jej potomstwu pod assistencyą właściwą, Weronice Wazgirdowey z jej potomstwem w assistencyi przyzwoitey, Janowi Sowieńn. w stopniu własnym oraz łącznie z bratem swym Józefem Buynickim w stopniu własnym i zeszłego brata Alexandra Buynickiego zostającym, Tadeuszowi Obrapalskiemu, S. Z. Kałmanowi Fiskowiczowi; Tadeuszowi Baranowskiemu, Janowi Heykowiczowi, Kazimierzowi Korsakowi, Xiężnie Stefanii Radziwiłównie w assistencyi opieki qua sukcesorce zeszłego Dominika Radziwiłły, dziedzicze Hrabstwa Głębokiego, Joachimowi Chreptowiczowi qua zastawnikowi tegoż Hrabstwa, oraz Klemensowi Kijakowskiemu naówczas arendownemu possesorowi, Ignacemu Pietkiewiczowi, Michałowi Tyszkiewiczowi, Michałowi X. Radziwille, Janowi Skorniowi, Rafałowi Szklennikowi, do drzwi kancelaryi Ziemskey Dzieśnienskey przybiłem, oraz prawny areszt JOO. Stefani i Michałowi Xięciom Radziwiłłom, Tyszkiewiczowi, Chreptowiczowi i Szklennikowi na zbiegłych poddanych z ich siemienistością i dobytkiem z majątności Hołubicz do aktorstwa JW. Buynickiego należnych w pozwie imionami i nazwiskami pomienionych założyłem, i o terminie stawania do rozprawy przed Sądem Taxatorsko Exdywizorskim do majątności Hołubicz na dniu 10 septembra terażnieyszego roku zebrać się mającym oznaymiłem i opowiedziałem. Datt ut Supra. Stefan Boufał Wożny Podkom. Pttu Lepelskiego.

Roku 1825 mca septembra 5 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemstwa Pttu Dzieśnienskiego, stawając obecnie JP. Wożny Boufał kwit tego edykcyonalnego pozwu urzędowie zeznał, przyjęto i że do xiąg wpisany przy Skarbowey pieczęci świadczę

Donat Truchsses Trochlic Regent Ziemi Pttu Dzieśnienskiego.

Wolno drukować dnia 11 września 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.

3. Niżej podpisana w Konsystorzu Rzymsko-Katolickim Wileńskim z mężem mym W. Józefem Kuleszą, rozwiniawszy proces rozwodowy, pod rokiem terażnieyszym dnia 5 augusta uzyskała rezolucyą pozwalającą poszukiwania wszelkich należności summownych na majątku Kiewlanach w powiecie Wilkomierskim położonym, tegoż W. Kuleszy, aby zatem o wyprzedaż majątku ewikcyi uległego nikt niewchodził z W. Kuleszą w umowę i na ony sum niekredytował, niżej podpisana czyni ninieysze ostrzeżenie. Maria Kuleszyna.

Wolno drukować dnia 15 września 1825 roku Radca Stanu i Cenzor Ignacy Reszka.